

Huw
1.1.07

Nummer :

Rep. : 2007/

Zitting van :

7 februari 2007

Eindarrest

Het HOF VAN BEROEP, zitting houdend te ANTWERPEN, 3e KAMER, recht doende in burgerlijke zaken, heeft volgend arrest gewezen :

In zake : 2006/EV/11

1. AB [redacted] geboren te [redacted] (Egypte) op [redacted] 1972, van Egyptische nationaliteit, zonder beroep, wonende te 2100 Deurne, [redacted]
2. SE [redacted] geboren te Antwerpen op [redacted] 1984, van Belgische nationaliteit, verkoopster, wonende te 2100 Deurne, [redacted]

A P P E L L A N T E N

tegen een vonnis van de
Rechtbank van Eerste Aanleg
te Antwerpen dd. 31 januari
2006;

in persoon, bijgestaan door Meester K. Vergote,
advocaat te 9120 Beveren-Waas, Grote Markt 34 b;

1. voorgaande

In januari 2003 boden betrokkenen zich aan bij de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen, district Borgerhout om een huwelijk te sluiten. De ambtenaar weigerde op [REDACTED] 2003 het huwelijk, na advies van het Openbaar Ministerie.

Op [REDACTED] januari 2004 boden betrokkenen zich opnieuw aan bij de ambtenaar van de burgerlijke stand. Bij gebrek aan nieuwe elementen werd de huwelijksvoltrekking op [REDACTED] mei 2004 andermaal geweigerd.

Betrokkenen gingen daarop over tot dagvaarding van de ambtenaar van de burgerlijke stand voor de Voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, zetelend zoals in kort geding, ten einde de beslissing tot weigering te horen teniet doen en de ambtenaar van de burgerlijke stand te veroordelen om alsnog het huwelijk te voltrekken. Bij vonnis dd. [REDACTED]/2005 werd deze vordering als ongegrond afgewezen.

Inmiddels hadden betrokkenen evenwel een huwelijk afgesloten te Kopenhagen (Denemarken) op [REDACTED] [REDACTED] 2005. Op basis van dit huwelijk vroeg de heer Ab[REDACTED] machtiging tot vestiging als echtgenoot van een Belgische onderdaan.

Op [REDACTED] mei 2005 weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand het in Denemarken gesloten huwelijk over te schrijven in de registers van de burgerlijke stand.

Hiertegen hebben betrokkenen zich bij verzoekschrift voorzien bij de Rechtbank van eerste aanleg, op grond van art 31 §1, 3° W.I.P.R., met verzoek de ambtenaar van de burgerlijke stand te verplichten de buitenlandse huwelijksakte te aanvaarden.

Bij vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen dd. 31 januari 2006 werd het verzoek ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

2. vorderingen in beroep

Betrokkenen tekenden tegen dit vonnis hoger beroep aan bij verzoekschrift neergelegd op 3 maart 2006 en zij vorderen de hervorming van het bestreden vonnis en inwilliging van hun oorspronkelijk verzoek.

3. ontvankelijkheid

Het bestreden vonnis werd op [REDACTED]/2006 aan belanghebbenden ter kennis gebracht.

Het hoger beroep is regelmatig naar vorm en termijn en derhalve ontvankelijk, waarover geen betwisting.

4. beoordeling

1.
Bij tussenarrest dd. 07/06/2006 werd vastgesteld dat de gevoerde procedure valt onder toepassing van art. 764 3° Ger.W. en bijgevolg op straffe van nietigheid mededeelbaar is aan het Openbaar Ministerie.

Te dien einde werden dan ook de debatten heropend op de zitting van 9 januari 2007.

2.
Ingevolge art. 27 §1 W.I.P.R. wordt een buitenlandse authentieke akte (waaronder een buitenlandse akte van de burgerlijke stand) in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet gedaan worden op enige procedure, indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21.

Volgens art. 18 W.I.P.R., dat betrekking heeft op de wetsontduiking, wordt voor de bepaling van het toepasselijk recht in een aangelegenheid waarin partijen niet vrij over hun rechten kunnen beschikken (zoals alle aangelegenheden betreffende het personeel statuut), geen rekening gehouden met feiten en handelingen gesteld met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het door deze wet aangewezen recht.

Art. 21 W.I.P.R., dat betrekking heeft op de exceptie van openbare orde, bepaalt dat de toepassing van een bepaling uit het door deze wet aangewezen buitenlands recht geweigerd wordt voor zover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde. Daaraan wordt toegevoegd dat bij de beoordeling van deze onverenigbaarheid inzonderheid rekening wordt gehouden met de mate waarin het geval met de Belgische rechtsorde is verbonden en met de ernst van de gevolgen die de toepassing van dat buitenlands recht zou meebrengen.

3.1

Uit de opeenvolging van de bovengenoemde vastgestelde feiten kan afgeleid worden dat partijen in Denemarken zijn gaan huwen, met de enkele bedoeling te ontsnappen aan de Belgische wetgeving, krachtens dewelke de huwelijksvoltrekking werd geweigerd wegens voorgenomen schijnhuwelijk.

Partijen verwijzen in dit verband tevergeefs naar het feit dat enkele familieleden van mijnheer in Denemarken zouden verblijven. Het is duidelijk dat beide partijen hun gewone verblijfplaats in België hebben en blijkbaar de intentie hebben om zich hier blijvend te vestigen. Zo hebben partijen zich in eerste instantie gericht naar de rechtsorde van deze plaats en hebben zij zich slechts wanneer hun wens alhier, om wettelijke redenen, niet (meteen) kon vervuld worden, gewend tot de Deense rechtsorde en dit hangende de procedure voor de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen m.b.t. de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand.

De wetsontduiking is dan ook bewezen.

3.2

In de huidige stand van zaken (de procedure is op dit punt blijkbaar niet uitgeput) wordt in België het tussen partijen voorgenomen huwelijk beschouwd als een schijnhuwelijk, zodat het thans in Denemarken gesloten huwelijk eveneens kennelijk in strijd is met de Belgische openbare orde. Dit is des te meer het geval nu partijen het buitenlands huwelijk in de Belgische rechtsorde willen aanwenden, onder meer om alhier verblijfsrechten te bekomen voor mijnheer.

4.

Op basis van art. 18, 21 en 27 §1 W.I.P.R. weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand, daarin gevolgd door de eerste rechter, dan ook terecht de overschrijving van het in Denemarken gesloten huwelijk in de registers van de burgerlijke stand in België.

5.

De argumenten van partijen betreffende hun langdurige samenwoning hebben betrekking op hun eventuele intentie om een gebonden levensgemeenschap op te richten.

Op dit punt is het Hof evenwel gebonden door het gezag van gewijsde van het (thans niet bestreden) vonnis van de Voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen dd. 15/02/2005, waarbij de vordering om de beslissing tot weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand ongedaan te maken en hem te veroordelen om alsnog het huwelijk te voltrekken, ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

Deze argumenten zijn in huidige procedure dan ook niet ter zake dienend.

OM DIE REDENEN:

HET HOF, na beraad,

Recht sprekend na behandeling van de zaak in raadkamer;

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935;

Gehoord Advocaat-generaal L. VAN LERBERGHE in zijn advies dat omwille van de omstandigheden der zaak mondeling ter terechtzitting werd gegeven en waarop partijen hebben kunnen repliceren;

Na herneming van de zaak, gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel en het tussenarrest verder uitwerkend.

Ontvangt het hoger beroep, doch verklaart het ongegrond.

Bevestigt dienvolgens het bestreden vonnis.

Verwijst appellanten in de kosten van de procedure in hoger beroep.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van:
ZEVEN FEBRUARI TWEEDUIZENDENZEVEN

waar aanwezig waren :

J.M. WETSELS	Voorzitter
B. LUYTEN	Raadsheer
D. VAN OVERLOOP	Raadsheer
L. VAN LERBERGHE	Advocaat-generaal
N. VAN DE VIJVER	Griffier

N. VAN DE VIJVER

D. VAN OVERLOOP

B. LUYTEN

J.M. WETSELS